Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 532.

[illegible]

מעון השואלים
מקדש מעט
ואגרות

[illegible]

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

104
910
1040
936
946,40

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 532.

[2]

המאמר הראשון כולל ההקלה של הפגול
המיוחד והרגלון המחבר של ויגרו
והסכון מוגנון ההגלה כומון
ואם הספר נחלון · ורכרים נמשך
מנהג המחברים להקיימים

מנים הכל ונשל כל מרגשא
שנכן חכון ראשון ונאחבון
היה לעד מנגו לו ולמקסה

שירי

חזן ירי כוס שרי ארץ
כי אלך ושאני עד שוש
ואפרזה כמו לחם ארץ

כי אמם ממני מקטיר לחם
משום שלום מעורר אהבה
יורע לרעון על אמונים

ואון בבוא טהור המחשבה
משוך חשם בשם המפורש
ונפשו נשקה למחשבה

ומשני הינם כל ורש
מידה על חשנון ומחמון
על ראכן לכו אשר ברש

ואשון בנפשו במחבון
לרעבון ולמנון ורמון
לשכן כלוני ולהבון

לשון

לחבר על לנת רבי חבמון
יסרום ראשונים ומרבים
למשמרן לשמם אחרי מון

בפנוט אמרנום יום חברום
מנים מלינני הטרו לו
הכרים כטורים לא שנבום

ויהי כי ראה את כל אשר
עשה יהוה לו ויחר אפו
ויטח את הלחת מידיו
וישבר אתם תחת ההר
ויקח את העגל אשר עשו
ויצרף באש ויכת טחון
עד אשר דק לעפר ויזר
על פני המים וישק את
בני ישראל ויאמר אליהם
אהרן מה עשה לך העם
הזה כי הבאת עליו חטאה
גדולה ויאמר משה אל
יחר אף אדני אתה ידעת
את העם כי ברע הוא
ויאמר אלי עשה לנו
אלהים אשר ילכו לפנינו
כי זה משה האיש אשר
הוציאנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו
ואמר אליהם למי זהב
התפרקו ויתנו לי ואשלכהו
באש ויצא העגל הזה

ויקח את העגל אשר עשו
וישרף באש ויכת טחון
עד אשר דק לעפר ויזר
על פני המים וישק את
בני ישראל ויאמר אליהם
אהרן מה עשה לך העם
הזה כי הבאת עליו חטאה
גדולה ויאמר משה אל
יחר אף אדני אתה ידעת
את העם כי ברע הוא
ויאמר אלי עשה לנו
אלהים אשר ילכו לפנינו
כי זה משה האיש אשר
הוציאנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו
ואמר אליהם למי זהב
התפרקו ויתנו לי ואשלכהו
באש ויצא העגל הזה

ואז השר אשר ממשל
ושמו אליו ויאמר אליו
ושלח פתום בתוכתו
ויכתב כאשר יצוה אותו
וכן שם אשר ישלח אליו
ם אחז בעל ם וכל וגו׳
ואחשתרי הוא שר אשפניז
בעבור אשר אליו בעבור
ויאמר אשר ישלח אליו
ויקח אשר אשר אליו
ם ויכתב אליהם כדת
ואת הכתב הנתון אשר
בעבור הכתוב הנתון בלשון
ויכתב אליהם כדת
ואת הכתב הנתון אשר

ואמר אליו אל תשלח ידך אל הנער
ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי
כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את
בנך את יחידך ממני ויהי אברהם
נושא את עיניו וירא והנה איל
אחר נאחז בסבך בקרניו וילך
אברהם ויקח את האיל ויעלהו
לעולה תחת בנו ויקרא אברהם
שם המקום ההוא יהוה יראה
אשר יאמר היום בהר יהוה יראה
ויקרא מלאך יהוה אל אברהם
שנית מן השמים ויאמר בי נשבעתי
נאם יהוה כי יען אשר עשית
את הדבר הזה ולא חשכת את
בנך את יחידך כי ברך אברכך
והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת
הים וירש זרעך את שער
אויביו והתברכו בזרעך כל
גוי הארץ עקב אשר שמעת
בקולי ויישב אברהם אל
נעריו ויקומו וילכו יחדו
אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע ויהי אחרי
הדברים האלה ויגד לאברהם
לאמר הנה ילדה מלכה גם
היא בנים לנחור אחיך את
עוץ בכרו ואת בוז אחיו
ואת קמואל אבי ארם
ואת כסד ואת חזו ואת
פלדש ואת ידלף ואת
בתואל ובתואל ילד את
רבקה שמנה אלה ילדה
מלכה לנחור אחי אברהם
ופילגשו ושמה ראומה
ותלד גם היא את טבח
ואת גחם ואת תחש
ואת מעכה ושרה היתה
מאה שנה ועשרים שנה
ושבע שנים שני חיי שרה
ותמת שרה בקרית ארבע
היא חברון בארץ כנען
ותבא אברהם לספד לשרה
ולבכתה ויקם אברהם
מעל פני מתו וידבר
אל בני חת לאמר גר
ותושב אנכי עמכם תנו
לי אחזת קבר עמכם
ואקברה מתי מנגדי
ויענו בני חת את
אברהם לאמר לו
שמעני אדני נשיא
אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר
את מתך איש מקברו
לא יכלה ממך מקברו
מת לקבר את מתך
ויקם אברהם וישתחו
לעם הארץ לבני חת
וידבר עמם לאמר
אם יש את נפשכם
לקבר את מתי מלפני
שמעוני ופגעו לי
בעפרון בן צחר
ויתן לי את מערת
המכפלה אשר לו
אשר בקצה שדהו
בכסף מלא יתננה
לי בתוככם לאחזת
קבר ועפרון ישב
בתוך בני חת
ויען עפרון החתי
את אברהם באזני
בני חת לכל באי
שער עירו לאמר
לא אדני שמעני
השדה נתתי לך
והמערה אשר בו
לך נתתיה לעיני
בני עמי נתתיה
לך קבר מתך
וישתחו אברהם
לפני עם הארץ
וידבר אל עפרון
באזני עם הארץ
לאמר אך אם
אתה לו שמעני
נתתי כסף השדה
קח ממני ואקברה
את מתי שמה
ויען עפרון את
אברהם לאמר לו
אדני שמע ביני
וביניך מה היא
ארץ ארבע מאות
שקל כסף ביני
וביניך ואת מתך
קבר ויהיו חיי
אברהם מאה שנה
ושבעים שנה
ושבע שנים
וישקל אברהם
לעפרון את הכסף
אשר דבר באזני
בני חת ארבע
מאות שקל כסף
עובר לסוחר
ויקם שדה עפרון
אשר במכפלה
אשר לפני ממרא
השדה והמערה
אשר בו והעץ
אשר בשדה
אשר בכל גבלו
סביב לו היה
לאברהם למקנה
לעיני בני חת
בכל באי שער
עירו ואחרי כן
קבר אברהם
את שרה אשתו
אל מערת שדה
המכפלה על
פני ממרא
היא חברון
בארץ כנען
ויקם השדה
והמערה אשר
בו לאברהם
לאחזת קבר
מאת בני חת
ואברהם זקן
בא בימים
וה׳ ברך את
אברהם בכל
ויאמר אברהם
אל עבדו זקן
ביתו המושל
בכל אשר לו
שים נא ידך
תחת ירכי
ואשביעך
בה׳ אלהי
השמים ואלהי
הארץ אשר
לא תקח אשה
לבני מבנות
הכנעני אשר
אנכי יושב
בקרבו כי
אם אל ארצי
ואל מולדתי
תלך ולקחת
אשה לבני
ליצחק ויאמר
אליו העבד
אולי לא תאבה
האשה ללכת
אחרי אל הארץ
הזאת השב
אשיב את בנך
אל הארץ אשר
יצאת משם
ויאמר אליו
אברהם השמר
לך פן תשיב
את בני שמה
ה׳ אלהי
השמים אשר
לקחני מבית
אבי ומארץ
מולדתי ואשר
דבר לי ואשר
נשבע לי לאמר
לזרעך אתן
את הארץ הזאת
הוא ישלח
מלאכו לפניך
ולקחת אשה
לבני משם
ואם לא תאבה
האשה ללכת
אחריך ונקית
מאלתי זאת
רק את בני
לא תשב שמה
וישם העבד
את ידו תחת
ירך אברהם
אדניו וישבע
לו על הדבר
הזה ויקח
העבד עשרה
גמלים מגמלי
אדניו וילך
וכל טוב אדניו
בידו ויקם
וילך אל ארם
נהרים אל עיר
נחור ויברך
הגמלים מחוץ
לעיר אל באר
המים לעת
ערב לעת
צאת השאבות
ויאמר ה׳
אלהי אדני
אברהם הקרה
נא לפני היום
והעש חסד
עם אדני
אברהם הנה
אנכי נצב על
עין המים
ובנות אנשי
העיר יצאות
לשאב מים
והיה הנערה
אשר אומר
אליה הטי נא
כדך ואשתה
ואמרה שתה
וגם גמליך
אשקה אותה
הכחת לעבדך
ליצחק ובה
אדע כי עשית
חסד עם אדני
והוא טרם
כלה לדבר
והנה רבקה
יצאת אשר
ילדה לבתואל
בן מלכה אשת
נחור אחי
אברהם וכדה
על שכמה
והנערה טובת
מראה מאד
בתולה ואיש
לא ידעה
וירד העין
אל המים
ותמלא כדה
ותעל וירץ
העבד לקראתה
ויאמר הגמיאיני
נא מעט מים
מכדך ותאמר
שתה אדני
ותמהר ותורד
כדה על ידה
ותשקהו
ותכל להשקותו
ותאמר גם
לגמליך אשאב
עד אם כלו
לשתות
ותמהר
ותערה כדה
אל השקת
ותרץ עוד
אל הבאר
לשאב
ותשאב
לכל גמליו
והאיש משתאה
לה מחריש
לדעת
הצליח ה׳
דרכו אם לא
ויהי כאשר
כלו הגמלים
לשתות ויקח
האיש נזם
זהב בקע
משקלו
ושני צמידים
על ידיה
עשרה זהב
משקלם
ויאמר בת
מי את הגידי
נא לי היש
בית אביך
מקום לנו
ללון ותאמר
אליו בת
בתואל אנכי
בן מלכה
אשר ילדה
לנחור ותאמר
אליו גם
תבן גם
מספוא רב
עמנו גם
מקום ללון
ויקד האיש
וישתחו לה׳
ויאמר ברוך
ה׳ אלהי
אדני אברהם
אשר לא עזב
חסדו ואמתו
מעם אדני
אנכי בדרך
נחני בית
אחי אדני
ותרץ הנערה
ותגד לבית
אמה כדברים
האלה ולרבקה
אח ושמו לבן
וירץ לבן
אל האיש
החוצה אל
העין וגו׳

אשרי איש יחל
ליהוה ובמצותיו
חפץ מאד׃ גבור
בארץ יהיה זרעו
דור ישרים יבורך׃
הון והון בביתו
וצדקתו עומדת
לעד׃ זרח בחשך
אור לישרים חנון
ורחום וצדיק׃
טוב איש חונן
ומלוה יכלכל
דבריו במשפט׃
כי לעולם לא
ימוט לזכר עולם
יהיה צדיק׃
משמועה רעה לא
יירא נכון לבו
בטוח ביהוה׃
סמוך לבו לא
יירא עד אשר
יראה בצריו׃
פזר נתן לאביונים
צדקתו עומדת
לעד קרנו תרום
בכבוד׃ רשע יראה
וכעס שניו יחרק
ונמס תאות
רשעים תאבד׃

את יהוה יראו
קדשיו כי אין
מחסור ליראיו׃
כפירים רשו
ורעבו ודורשי
יהוה לא יחסרו
כל טוב׃ לכו
בנים שמעו לי
יראת יהוה
אלמדכם׃ מי
האיש החפץ
חיים אהב ימים
לראות טוב׃
נצר לשונך
מרע ושפתיך
מדבר מרמה׃
סור מרע ועשה
טוב בקש שלום
ורדפהו׃ עיני
יהוה אל צדיקים
ואזניו אל
שועתם׃ פני
יהוה בעשי רע
להכרית מארץ
זכרם׃ צעקו
וייהוה שמע
ומכל צרותם
הצילם׃ קרוב
יהוה לנשברי
לב ואת דכאי
רוח יושיע׃
רבות רעות
צדיק ומכלם
יצילנו יהוה׃
שומר כל עצמותיו
אחת מהנה לא
נשברה׃ תמותת
רשע רעה
ושנאי צדיק
יאשמו׃ פודה
יהוה נפש עבדיו
ולא יאשמו כל
החוסים בו׃

ואמרתי הנה הוא מוציא
את הדברים שהיו בלבו
ואין הדעת הזה מניח
לו עד שיוציא
החוצה ואם אין
אחר שיוציא
אלא הוא עצמו
ואחר כך יבוא
ויבקש
ויבקש את מה שהוציא
ואחר כך יבוא
ויבקש את מה שהוציא
ואחר כך יבוא
ויבקש את מה שהוציא
ואחר כך יבוא

ומלכות בית דוד עד שבא יחזקיהו
ומנשה בנו וישב את הבמות אשר
הרס אביו ויקם מזבחות לבעלים
ויעש אשרה כאשר עשה אחאב
ויחוה לכל צבא השמים ויעבדם
ויבן מזבחות בבית יהוה אשר
אמר יהוה בירושלם שמי לעולם
ויבן מזבחות לכל צבא השמים
בשתי חצרות בית יהוה והעביר
את בנו באש ויעונן וינחש
ויעש אוב וידעוני הרבה לעשות
הרע בעיני יהוה להכעיסו
ויעש את הפסל התמונה אשר
עשה בבית אשר אמר יהוה
אל דוד ואל שלמה בנו בבית
הזה ובירושלם אשר בחרתי
מכל שבטי ישראל אשים את
שמי לעולם ולא אוסיף להסיר
את רגל ישראל מן האדמה
אשר נתתי לאבותם רק אם
ישמרו לעשות ככל אשר צויתים
ולכל התורה אשר צוה אותם
עבדי משה ויעתו אל יהוה
להכעיסו ויעש מנשה את יהודה
ואת יושבי ירושלם להתעות
לעשות הרע מן הגוים אשר
השמיד יהוה מפני בני ישראל
וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים
לאמר יען אשר עשה מנשה
מלך יהודה התועבות האלה
הרע מכל אשר עשו האמרי
אשר היו לפניו ויחטיא גם את
יהודה בגלוליו לכן כה אמר
יהוה אלהי ישראל הנני מביא
רעה על ירושלם ויהודה אשר
כל שומעיה תצלינה שתי אזניו
ונטיתי על ירושלם את קו שומרון
ואת משקלת בית אחאב ומחיתי
את ירושלם כמחה את הצלחת
מחה והפך על פניה אמחה
ונטשתי את שארית נחלתי
ונתתים ביד אויביהם והיו לבז
ולמשסה לכל אויביהם כי הרע
בעיני עשו והיו מכעיסים אותי
למן היום אשר יצאו אבותם
ממצרים עד היום הזה וגם דם
נקי שפך מנשה הרבה מאד עד
אשר מלא את ירושלם מפה
אל פה מלבד חטאתו אשר
החטיא את יהודה לעשות הרע
בעיני יהוה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
יהודה וישכב מנשה עם אבתיו
ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך
אמון בנו תחתיו בן עשרים
ושתים שנה היה בהמלכו
ושתי שנים מלך בירושלם
ושם אמו משלמת בת הרוץ
מיטבתה ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה אביו וילך
בכל הדרך אשר הלך אביו
ויעבד את הגלולים אשר עבדם
אביו וישתחו להם ויעזב את
יהוה אלהי אבתיו ולא הלך
בדרך יהוה ויעבד אמון את
עבדיו ויזבחו עליו ויקבר
אותו בקברתו בגן עזא וימלך
יאשיהו בנו תחתיו בן שמנה
שנים היה בהמלכו ואחת
ושלשים שנה מלך בירושלם
ושם אמו ידידה בת עדיה
מבצקת ויעש הישר בעיני יהוה
וילך בכל דרך דויד אביו ולא
סר ימין ושמאל ובשנת שמנה
עשרה למלכו לטהר את הארץ
ואת הבית שלח שפן בן אצליהו
בן משלם הסופר את חלקיהו
הכהן הגדול ויתמו את הכסף
המובא בית יהוה אשר אספו
הלוים שמרי הסף מיד מנשה
ואפרים ומכל שארית ישראל
ומכל יהודה ובנימן ואל יושבי
ירושלם וישיבו אל עשי המלאכה
הממנים בבית יהוה ויתנו אל
עשי המלאכה העשים בבית
יהוה לחזק את הבית ויתנו
לחרשים ולבנים לקנות אבני
מחצב ועצי מחברות לקרות
את הבתים אשר החריבו מלכי
יהודה ואין יחשב את האנשים
אשר עשו במלאכה באמונה
ועליהם ממנים יחת ועבדיה
הלוים מבני מררי וזכריה
ומשלם מבני הקהתים לנצח
והלוים כל מבין בכלי שיר
ועל המשאות ומשגיחים לכל
עבד בכל מלאכה ומן הלוים
סופרים ושטרים ושוערים
והם הוציאים את הכסף המובא
בית יהוה וחלקיהו הכהן מצא
את ספר תורת יהוה ביד משה
נתון ויען חלקיהו ויאמר אל
שפן הסופר ספר התורה מצאתי
בבית יהוה ויתן חלקיהו את
הספר אל שפן ויבא שפן את
הספר אל המלך וישב עוד את
המלך דבר לאמר כל אשר נתן
ביד עבדיך עשים והכסף הנמצא
בבית יהוה יצקו ביד הממנים
על בית יהוה ויגד שפן הסופר
למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו
הכהן ויקרא שפן בו לפני המלך
ויהי כשמע המלך את דברי
התורה ויקרע את בגדיו ויצו
את חלקיהו ואת אחיקם בן
שפן ואת עבדון בן מיכה ואת
שפן הסופר ואת עשיה עבד
המלך לאמר לכו דרשו את יהוה
בעדי ובעד הנשאר בישראל
ובעד כל יהודה על דברי הספר
הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה
אשר נתכה בנו על אשר לא
שמרו אבותינו את דבר יהוה
לעשות ככל הכתוב על הספר
הזה וילכו חלקיהו ואשר אמר
אליו המלך אל חלדה הנביאה
אשת שלם בן תקוה בן חרחס
שמר הבגדים והיא יושבת
בירושלם במשנה ותדברו אליה
כן אמרה אליהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אמרו לאיש אשר
שלח אתכם אלי כה אמר יהוה
הנני מביא רעה על המקום הזה
ועל יושביו את כל הדברים
אשר כתוב על הספר אשר קראו
לפני מלך יהודה יען אשר עזבוני
ויקטרו לאלהים אחרים למען
הכעיסני בכל מעשי ידיהם
ותתך חמתי במקום הזה ולא
תכבה ואל המלך יהודה השלח
לדרוש את יהוה כה תאמרון
אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל
הדברים אשר שמעת יען רך
לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך
אל אשר דברתי על המקום הזה
ועל יושביו ותכנע לפני ותקרע
את בגדיך ותבך לפני וגם אני
שמעתי נאם יהוה הנני אספך
אל אבתיך ונאספת אל קברתיך
בשלום ולא תראינה עיניך בכל
הרעה אשר אני מביא על המקום
הזה וישיבו את המלך דבר
וישלח המלך ויקבצו אליו כל
זקני יהודה וירושלם ויעל המלך
בית יהוה וכל איש יהודה וכל
יושבי ירושלם עמו והכהנים
והלוים כל העם למגדל ויקרא
באזניהם את כל דברי ספר הברית
הנמצא בבית יהוה ויעמד המלך
על העמוד ויכרת את הברית
לפני יהוה ללכת אחרי יהוה
ולשמר את מצותיו ואת עדותיו
ואת חקותיו בכל לבבו ובכל
נפשו להקים את דברי הברית
הכתובים על הספר הזה ויעמד
כל העם בברית ויצו המלך את
חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני
המשנה ואת שמרי הסף להוציא
מן היכל יהוה את כל הכלים
אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל
צבא השמים ויעשם מחוץ לירושלם
בשדמות קדרון וישא את עפרם
בית אל וישבת את הכמרים
אשר נתנו מלכי יהודה לקטר
במות הערים אשר בערי יהודה
וסביבות ירושלם ואת המקטרים
לבעל לשמש ולירח ולמזלות
ולכל צבא השמים ויוצא את
האשרה מבית יהוה אל מחוץ
לירושלם אל נחל קדרון ויצרפה
בנחל קדרון ויכתת עד דק
ויזרק את עפרה על קברי בני
העם ויתץ את בתי הקדשים
אשר בבית יהוה אשר הנשים
ארגות שם בתים לאשרה ויבא
את כל הכהנים מערי יהודה
ויטמא את הבמות אשר קטרו
שם הכהנים מגבע עד באר שבע
ויתץ את במות השערים אשר
פתח יהושע שר העיר אשר על
שמאל איש בשער העיר ואך
לא יעלו כהני הבמות אל מזבח
יהוה בירושלם כי אם אכלו
מצות בתוך אחיהם וגם את
התפת אשר בגי בן הנם לבלתי
להעביר איש את בנו ואת בתו
באש למלך ויבער את הסוסים
אשר נתנו מלכי יהודה לשמש
פתח בית יהוה אל לשכת נתן
המלך אשר בפרוזות ואת מרכבות
השמש שרף באש ואת המזבחות
אשר על הגג עליית אחז אשר
עשו מלכי יהודה ואת המזבחות
אשר עשה מנשה בשתי חצרות
בית יהוה נתץ המלך וירץ משם
ואת המזבחות אשר עשה שלמה
מלך ישראל לעשתרת שקוץ
הצידנים ולכמוש שקוץ מואב
ולמלכם שקוץ בני עמון טמא
המלך ושבר את מצבותם וכרת
את אשריהם וימלא את מקומם
את עצמות אדם וישרף על
המזבח וטמאו ואת המזבח אשר
בבית אל הבמה אשר עשה יָרָבְעָם
בן נבט אשר החטיא את ישראל
גם את המזבח ההוא ואת הבמה
נתץ שרף שרוף וישרף את
האשרה וישא משם עצמות
ויצרף על המזבח ויטמאהו
כדבר יהוה אשר קרא איש
האלהים אשר קרא את הדברים
האלה ויאמר מה הציון אשר
אני רואה ויאמרו אנשי העיר
אליו הוא קבר איש האלהים
אשר בא מיהודה ויקרא את
הדברים אשר עשית על מזבח
בית אל ויאמר הניחו לו אל
יזע איש את עצמותיו ויפלטו
את עצמותיו ואת עצמות בנו
ויקברו עם עצמות הנביא אשר
בא משמרון וכל בתי הבמות
אשר בערי שמרון אשר עשו
מלכי ישראל להכעיס עשה יאשיהו
וישחט את כל כהני הבמות
אשר שם על המזבחות ושרף
את עצמות אדם עליהם וישב
ירושלם ויצו המלך את כל העם
לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם
ככתוב על ספר הברית הזה כי
לא נעשה כפסח הזה מימי
השפטים אשר שפטו את ישראל
וכל ימי מלכי ישראל ומלכי
יהודה אשר בשנת שמנה עשרה
למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה
ליהוה בירושלם וגם את בעלי
האבות והידעונים והתרפים
והגלולים ואת כל השקוצים
הנראים בארץ יהודה ובירושלם
בער יאשיהו למען הקים את
דברי התורה הכתובים על הספר
אשר מצא חלקיהו הכהן בית
יהוה כמוהו לא היה לפניו מלך
אשר שב אל יהוה בכל לבבו
ובכל נפשו ובכל מאדו ככל
תורת משה ואחריו לא קם כמוהו
אך לא שב יהוה מחרון אפו
הגדול אשר חרה אפו ביהודה
על כל הכעסים אשר הכעיסו
מנשה ויאמר יהוה גם את יהודה
אסיר מעל פני כאשר הסרתי
את ישראל והשלכתי את העיר
הזאת אשר בחרתי את ירושלם
ואת הבית אשר אמרתי יהיה
שמי שם ויתר דברי יאשיהו
וכל אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
יהודה בימיו עלה פרעה נכה
מלך מצרים על מלך אשור על
נהר פרת וילך יאשיהו לקראתו
ויהרגהו במגדו כראותו אתו
ויביאהו עבדיו מת מגדו וישאו
אתו על מרכבה וישבו אתו
ירושלם ויקברו אתו בקבר אבתיו
וכל יהודה ירושלם מתאבלים
על יאשיהו וירמיהו נשא קינה
על יאשיהו ויאמרו כל השרים
והשרות בקינותיהם על יאשיהו
עד היום הזה ויתנום לחק על
ישראל והנם כתובים על הקינות
ויתר דברי יאשיהו וחסדיו
ככתוב בתורת יהוה ומעשיו
הראשונים והאחרונים הנם
כתובים על ספר מלכי ישראל
ויהודה ויקחו עם הארץ את
יהואחז בן יאשיהו וימשחו
אתו וימליכו אתו תחת אביו
בירושלם בן עשרים ושלש שנה
יהואחז בהמלכו ושלשה חדשים
מלך בירושלם ושם אמו חמיטל
בת ירמיהו מלבנה ויעש הרע
בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו
ויאסרהו פרעה נכה ברבלתה
בארץ חמת מלכו בירושלם
ויענש את הארץ מאה ככר כסף
וככר זהב ויפקד פרעה נכה את
אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו
אביו וימלך את יהויקים ואת
יהואחז לקח נכה ויבא מצרים
בן עשרים וחמש שנה יהויקים
בהמלכו ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמו זבידה בת
פדיה מרומה ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשו אבתיו
בימיו עלה נבוכדנצר מלך בבל
ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים
וישב וימרד בו ויעל יהוה עליו
את גדודי ארם ואת גדודי מואב
ואת גדודי בני עמון ואת גדודי
פלשתים ויעלם ביהודה להאבידו
כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו
הנביאים אך על פי יהוה היתה
ביהודה להסיר מעל פניו בעבור
מנשה ככל אשר עשה וגם בעבור
הדם הנקי אשר שפך וימלא את
ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה
לסלח ויתר דברי יהויקים וכל
אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה
וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך
יכניה בנו תחתיו בן שמנה עשרה
שנה יכניה בהמלכו ושלשה
חדשים ועשרת ימים מלך
בירושלם ושם אמו נחשתא בת
אלנתן מירושלם ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשה אביו בעת
ההיא עלו עבדי נבוכדנצר מלך
בבל ירושלם ותבא העיר במצור
ויבא נבוכדנצר מלך בבל על
העיר והעבדיו צרים עליה
ויצא יכניה מלך יהודה אל מלך
בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו
וסריסיו ויקח אתם מלך בבל
בשנת שמנה למלכו וישא משם
את כל אוצרות בית יהוה ואת
אוצרות בית המלך ויקצץ את
כל כלי הזהב אשר עשה שלמה
מלך ישראל בהיכל יהוה כדבר
יהוה וגלה את כל ירושלם ואת
כל השרים ואת כל גבורי החיל
עשרת אלפים גולה וכל החרש
והמסגר לא נשאר זולתי דלת
עם הארץ ויגל את יכניה בבלה
ואת אם המלך ואת נשי המלך
ואת סריסיו ואת אבירי הארץ
הוליך גלות מירושלם בבלה
וכל אנשי החיל שבעת אלפים
והחרש והמסגר אלף כל עשי
מלחמה ויביא מלך בבל אתם
גלות בבלה וימלך מלך בבל את
מתניה דדו תחת יכניה ויסב את
שמו צדקיהו בן עשרים ואחת
שנה צדקיהו בהמלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם ושם אמו
חמיטל בת ירמיהו מלבנה ויעש
הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה
יהויקים כי על אף יהוה היתה
בירושלם ויהודה עד השליכו
אתם מעל פניו ויבן צדקיהו
בירושלם ויהי בשנת תשע למלכו
בחדש העשירי בעשור לחדש
בא נבוכדנצר מלך בבל הוא
וכל חילו על ירושלם ויחן עליה
ויבנו עליה דיק סביב ותבא
העיר במצור עד שנת עשתי
עשרה למלך צדקיהו ויחזק
הרעב בעיר ולא היה לחם לעם
הארץ ותבקע העיר ויצאו כל
אנשי המלחמה לילה דרך שער
בין החומתים אשר על גן המלך
והכשדים על העיר סביב וילך
דרך הערבה ויצא המלך בדרך
הערבה ויצא המלך בדרך הערבה
ויצא המלך בדרך הערבה ויצא
המלך בדרך הערבה ויצא המלך
בד

ובשמיני ראתה עד כי
ותשכב בחדר ויבכו.
ותקבצם עד חצי הלילה
ותבא אל חדר אחאב
ותפתח שם ספר תורה
ותקח את כל הנשים
אשר ישבו על הכסאות
ותשרוף אותם באש
ותשם את אפר הספר
בכוס יין ותתן לאחאב
לשתות ויעש כן
ותאמר אליו אדוני המלך
הנה אשתך מתה
ועתה אין לך אשה
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים

ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים
ותשכב עמו שבעה ימים

ראשית דבר כלי ממלא הבדלה
בכל מקומות שהוא הבדלה
בפני עצמו לא יפסיל
הכלי בהוספה ולא יפסיל
בהוצאה כגון שהיה מלא
מים ונפל לתוכו יין
ונתערבו זה בזה ונתמעטו
המים מכדי רביעית
ונשאר בכלי כדי רביעית
הרי זה פסול שנתמעטו
המים מכדי רביעית
ונשאר בכלי כדי רביעית
הרי זה כשר שנתוספו
היין ומים ונתערבו
זה בזה ונתמעטו המים
מכדי רביעית ונשאר
בכלי כדי רביעית
הרי זה כשר שנתוספו
המים ונתערבו זה בזה
ונתמעטו המים מכדי
רביעית ונשאר בכלי
כדי רביעית הרי זה
כשר שנתוספו המים
ונתערבו זה בזה ונתמעטו
המים מכדי רביעית
ונשאר בכלי כדי
רביעית הרי זה
כשר שנתוספו
המים ונתערבו
זה בזה ונתמעטו
המים מכדי
רביעית ונשאר
בכלי כדי
רביעית

כשר שנתוספו
המים ונתערבו
זה בזה ונתמעטו
המים מכדי
רביעית ונשאר
בכלי כדי
רביעית
הרי זה
כשר שנתוספו
היין ומים ונתערבו
זה בזה ונתמעטו
המים מכדי רביעית
ונשאר בכלי כדי
רביעית הרי זה
כשר שנתוספו
המים ונתערבו
זה בזה ונתמעטו
המים מכדי
רביעית ונשאר
בכלי כדי
רביעית
הרי זה
כשר שנתוספו
היין ומים ונתערבו
זה בזה ונתמעטו
המים מכדי רביעית
ונשאר בכלי כדי
רביעית הרי זה
כשר שנתוספו
המים ונתערבו
זה בזה ונתמעטו
המים מכדי
רביעית ונשאר
בכלי כדי
רביעית

ולחמך אתרוסך ושמן בכורי
את כל אשר יהיה לך תתן
בחמשת עשר לחדש השביעי
יהיה לך מקרא קדש כל מלאכת
עבדה לא תעשו שבעת ימים
תקריבו אשה עולה לה׳ פרים
בני בקר שנים אילם אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימם
יהיו לכם ומנחתם סלתה
בלולה בשמן שלשת עשרנים
לפר ושני עשרנים לאחד
לאיל עשרון עשרון לכבש
ולשבעת הכבשים
ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם
מלבד עולת הבקר אשר
לעולת התמיד תעשו את
המשפט הזה יקריבו
לחם אשה ריח ניחח לה׳
על עולת התמיד יעשה
ונסכו

ביום השבת שני כבשים
בני שנה תמימם
ושני עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן
ונסכו
זאת עולת שבת בשבתו
על עולת התמיד ונסכה
ויום הראשון פר בן בקר
אחד אילם שבעה כבשים
בני שנה שבעה תמימם
ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים
לפר ושני עשרנים לאחד
לאיל
ועשרון עשרון לכבש
לשבעת הכבשים
ושעיר עזים אחד לכפר
עליכם
מלבד עולת הבקר
תעשו אתם כאלה
את לחם אשי
ריח ניחח לה׳
על עולת התמיד יעשה
ונסכו

ת גלוי את ת בסתר
תגידו אזבח הכבשה
ושתו בחמת ובאוזן

ואל אזב בבקעת ולבנה
ושחטת בחמת ושתית
בה יואבה ת אל כפת

ואחרי אלימלט ת אשבעל
ושלח ויאמר אחת ושתי
ואחרי אחיה ויאמר

את ת אשחיב ובחלק ישבב
ותפרסם בנות ת ושתי
ואחרי ואל. ת בחיל בעל

ואחרי ויבא בעל אזבח
את ויבא אחיה ואחרי
ואחרי אחיה ואחרי

בחר ויאבד אל אחיה
ת ויבא בעבד בחר
אחיה בחיל ואחרי

ובחרי ואחרי בחר אחיה
ואחרי אחיה ואחרי
בחר ויבא בחר ת אחיה

ויבא בעלות ואחרי
ואחרי ואחרי בחר בחר
ואחרי ואחרי בחר בחר

ת אחיה בחר ואחרי
ואחרי ואחרי בחר בחר
ואחרי ואחרי בחר בחר

ויבאו אחיה בחר את
ב ויבא את ואחרי
ואחרי ואחרי בחר

ויבא את ת אל בחר
את אם ואחרי בחר בחר
ויבא בחר בחר בחר

ואחרי בחר בחר בחר
ואחרי בחר בחר בחר
ואחרי בחר בחר בחר

ואחרי בחר בחר בחר
ואחרי בחר בחר בחר
ואחרי בחר בחר בחר

ואחרי בחר בחר בחר
ואחרי בחר בחר בחר
ואחרי בחר בחר בחר

ולמחר בבקר יבוא אל משה ויאמר
אליו כה אמר יי שלח עמי
ויעבדני ואם מאן אתה לשלח
הנה אנכי נגף את כל גבולך
בצפרדעים והשרץ היאר צפרדעים
ועלו ובאו בביתך ועל חדר
משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך
ובעמך ובתנורך ובמשארותיך
ובך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים
ויאמר יי אל משה אמר אל אהרן
נטה את ידך במטך על הנהרות
על היארים ועל האגמים והעל
את הצפרדעים על ארץ מצרים
ויט אהרן את ידו על מימי מצרים
ותעל הצפרדע ותכס את ארץ
מצרים ויעשו חרטמי מצרים
בלהטיהם כן ויעל צפרדעים
על ארץ מצרים ויקרא פרעה
למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יי
ויסר הצפרדעים ממני ומעמי
ואשלחה את העם ויזבחו ליי
ויאמר משה לפרעה התפאר עלי
למתי אעתיר לך ולעבדיך
ולעמך להכרית הצפרדעים
ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה
ויאמר למחר ויאמר כדברך
למען תדע כי אין כיי אלהינו
ויסרו הצפרדעים ממך ומבתיך
ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה
ויצאו משה ואהרן מעם פרעה
ויצעק משה אל יי על דבר
הצפרדעים אשר שם לפרעה
ויעש יי כדבר משה וימתו
הצפרדעים מן הבתים ומן
החצרות ומן השדות ויכנסו
אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ
ויראו החרטמים לעשות בלטיהם
להוציא את הכנים ולא יכלו
והיו הכנים באדם ובבהמה
כל עפר הארץ היה לכנים
בכל ארץ מצרים ויאמרו
החרטמים אל פרעה אצבע אלהים
היא ויחזק לב פרעה ולא שמע
אליהם כאשר דבר יי ויאמר יי
אל משה השכם בבקר והתיצב
לפני פרעה הנה יוצא המימה
ואמרת אליו כה אמר יי שלח
עמי ויעבדני כי אם אינך משלח
את עמי הנני משלח בך ובעבדיך
ובעמך ובבתיך את הערב
ומלאו בתי מצרים את הערב
וגם האדמה אשר הם עליה
והפליתי ביום ההוא את ארץ
גשן אשר עמי עומד עליה
למען תדע כי אני יי בקרב הארץ
ושמתי פדות בין עמי ובין עמך
למחר יהיה האות הזה
ויעש יי כן ויבא ערב כבד
בית פרעה ובבתי עבדיו
ובכל ארץ מצרים תשחת
הארץ מפני הערב
ויקרא פרעה למשה ולאהרן
ויאמר לכו זבחו לאלהיכם
בארץ ויאמר משה לא נכון
לעשות כן כי תועבת מצרים
נזבח ליי אלהינו הן נזבח
את תועבת מצרים לעיניהם
ולא יסקלנו דרך שלשת ימים
נלך במדבר וזבחנו ליי אלהינו
כאשר יאמר אלינו ויאמר פרעה
אנכי אשלח אתכם וזבחתם
ליי אלהיכם במדבר רק הרחק
לא תרחיקו ללכת התפללו
בעדי ויאמר משה הנה אנכי
יוצא מעמך והעתרתי אל יי
והסיר הערב מפרעה מעבדיו
ומעמו מחר אך אל יסף פרעה
להתל לבלתי שלח את העם
לזבח ליי ויצא משה מעם פרעה
ויעתר אל יי ויעש יי כדבר משה
ויסר הערב מפרעה מעבדיו
ומעמו לא נשאר אחד
ויכבד פרעה את לבו גם בפעם
הזאת ולא שלח את בני ישראל

ויאמר יי אל משה בא אל פרעה
כי אני הכבדתי את לבו ואת
לב עבדיו למען שתי אתתי
אלה בקרבו ולמען תספר באזני
בנך ובן בנך את אשר התעללתי
במצרים ואת אתתי אשר שמתי
בם וידעתם כי אני יי
ויבא משה ואהרן אל פרעה
ויאמרו אליו כה אמר יי
אלהי העברים עד מתי מאנת
לענות מפני שלח עמי ויעבדני
כי אם מאן אתה לשלח עמי
הנני מביא מחר ארבה בגבולך
וכסה את עין הארץ ולא יוכל
לראות את הארץ ואכל את
יתר הפלטה הנשארת לכם
מן הברד ואכל את כל העץ
הצמח לכם מן השדה
ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך
ובתי כל מצרים אשר לא ראו
אבתיך ואבות אבתיך מיום
היותם על האדמה עד היום הזה
וימן וצא מעם פרעה
ויקרא משה אל עבדי פרעה
ויאמרו עד מתי יהיה זה לנו
לפח שלח את האנשים ויעבדו
את יי אלהיהם הטרם תדע
כי אבדה מצרים
ויושב משה ואהרן אל פרעה
ויאמר אליהם לכו עבדו את יי
אלהיכם מי ומי ההלכים
ויאמר משה בנערינו ובזקנינו
נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו
ובבקרנו נלך כי חג יי לנו
ויאמר אלהם יהי כן יי עמכם
כאשר אשלח אתכם ואת טפכם
ראו כי רעה נגד פניכם
לא כן לכו נא הגברים ועבדו
את יי כי אתה אתם מבקשים
ויגרשו אתם מאת פני פרעה
ויאמר יי אל משה נטה את ידך
על ארץ מצרים בארבה ועלה
על הארץ מצרים ואכל את כל
עשב הארץ את כל אשר הותיר
הברד
ויט משה את מטהו על ארץ
מצרים ויי נהג רוח קדים
בארץ כל היום ההוא וכל הלילה
היה הבקר ורוח הקדים נשא
את הארבה
ויעל הארבה על כל ארץ מצרים
וינח בכל גבול מצרים כבד מאד
לפניו לא היה כן ארבה כמהו
ואחריו לא יהיה כן
ויכס את עין כל הארץ ותחשך
הארץ ויאכל את כל עשב הארץ
ואת כל פרי העץ אשר הותיר
הברד ולא נותר כל ירק בעץ
ובעשב השדה בכל ארץ מצרים
ויחפז פרעה לקרא למשה
ולאהרן ויאמר חטאתי ליי
אלהיכם ולכם
ועתה שא נא חטאתי אך הפעם
והעתירו אל יי אלהיכם
ויסר מעלי רק את המות הזה
ויצא משה מעם פרעה
ויעתר אל יי
ויהפך יי רוח ים חזקה מאד
וישא את הארבה ויתקע אתו
אל ים סוף לא נשאר ארבה
אחד בכל גבול מצרים
ויחזק יי את לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל

ובשנת ההיא נתנו
בני ישראל
את ארבעת המינים
ואת שבעת ימי
החג
ואת יום השמיני
ואת יום השמחה
ואת יום הכפורים
ואת יום הראשון
ואת יום השני
ואת יום השלישי
ואת יום הרביעי
ואת יום החמישי
ואת יום הששי
ואת יום השבת
ואת יום הראשון
ואת יום השני
ואת יום השלישי
ואת יום הרביעי
ואת יום החמישי
ואת יום הששי
ואת יום השבת

ואת יום השמיני
ואת יום השמחה
ואת יום הכפורים
ואת יום הראשון
ואת יום השני
ואת יום השלישי
ואת יום הרביעי
ואת יום החמישי
ואת יום הששי
ואת יום השבת
ואת יום הראשון
ואת יום השני
ואת יום השלישי
ואת יום הרביעי
ואת יום החמישי
ואת יום הששי
ואת יום השבת

ובעבור זה נקרא שמה
בבל כי שם בלל ה׳ שפת כל הארץ
ומשם הפיצם ה׳ על פני כל הארץ

אם כאשר הארץ לאיש את אשתו
ולאשה את בעלה
ולאחות את אחיה
ולאחיות את אחותה
ולאם את בנה
ולבת את אמה
ולאב את בתו
ולבן את אביו
ולבת את אחות

ובשעה שהיה הולכת
אצל אחותו לבקרה
ומת אלמן

ואת אלמן ראוי לו מה
שהיה — אשתו מביאה
לתוך ביתו

והוא הדין אם אמרה הרי
זה גיטך ואינה יודעת
שמת בעלה

ובשעה שהיה הולך
לבקרה ומת

ונתנה אחותה גיטה בידו
כדי שיתן לה אם ימות

ובשעה שהיה הולך
לבקרה ומת

ואת אלמן ראוי לו מה
שהיה — אשתו מביאה
לתוך ביתו

והוא הדין אם אמרה הרי
זה גיטך ואינה יודעת
שמת בעלה

ובשעה שהיה הולך
לבקרה ומת

ונתנה אחותה גיטה בידו
כדי שיתן לה אם ימות

ואמנם הנה אנחנו נבאר
ענין הנבואה ומה היא ומה
הדרכים שבהם יושגו ומה
הם המופתים שלה ומה הם
ההפרשים שבינה ובין
שאר ענייני ההשגה
ואחר נבאר ענין
התורה ומה הם
הדברים שבהם
תושלם
ונאמר
שהנבואה
היא
השלמות
האחרון
שישיג
האדם
בכח
המדמה
ואחר
נבאר
ענין
הנסים
ונאמר
שהם
מאורעות
שיקרו
שלא
כמנהג
הטבעי
ונאמר
שהם
מופתים
לנביא
שהוא
עושה
אותם
ואחר
נבאר
שהם
מופתים
לנביא
שהוא
עושה
אותם

ואמנם הנה אנחנו נבאר
ענין הנבואה ומה היא
ואחר נבאר הדרכים
שבהם תושגנה ומה הם
ההפרשים שבינה ובין
שאר ההשגות
ואחר נבאר ענין
התורה ומה הם
הדברים שבהם
תושלם
ונאמר
שהנבואה
היא
השלמות
האחרון
שישיג
האדם
בכח
המדמה
ואחר
נבאר
ענין
הנסים
ונאמר
שהם
מאורעות
שיקרו
שלא
כמנהג
הטבעי
ונאמר
שהם
מופתים
לנביא
שהוא
עושה
אותם

ובאחת לכך נברא אדם הראשון
יחידי ללמדך שכל המאבד נפש
אחת מישראל מעלה עליו הכתוב
כאלו איבד עולם מלא ושכל
המקיים נפש אחת מישראל
מעלה עליו הכתוב כאלו קיים
עולם מלא ומפני שלום הבריות
שלא יאמר אדם לחבירו אבא
גדול מאבא ומינים שלא יהו
מאמינים בריבוי רשויות
ולומר שיש רשות לזה ורשות
לזה ולפי שהיו משפחות
הרבה בעולם ולכל אחד
ואחד היה מתגאה על חבירו
לפיכך נברא אדם הראשון
יחידי ללמדך שכל המאבד
נפש אחת מישראל מעלה
עליו הכתוב כאלו איבד
עולם מלא ושכל המקיים
נפש אחת מישראל מעלה
עליו הכתוב כאלו קיים
עולם מלא ומפני שלום
הבריות שלא יאמר אדם
לחבירו אבא גדול מאבא
ומינים שלא יהו מאמינים
בריבוי רשויות ולומר
שיש רשות לזה ורשות
לזה ולפי שהיו משפחות
הרבה בעולם ולכל אחד

ואחד היה מתגאה על חבירו
לפיכך נברא אדם הראשון
יחידי ללמדך שכל המאבד
נפש אחת מישראל מעלה
עליו הכתוב כאלו איבד
עולם מלא ושכל המקיים
נפש אחת מישראל מעלה
עליו הכתוב כאלו קיים
עולם מלא ומפני שלום
הבריות שלא יאמר אדם
לחבירו אבא גדול מאבא
ומינים שלא יהו מאמינים
בריבוי רשויות ולומר
שיש רשות לזה ורשות
לזה ולפי שהיו משפחות
הרבה בעולם ולכל אחד
ואחד היה מתגאה על חבירו
לפיכך נברא אדם הראשון
יחידי ללמדך שכל המאבד
נפש אחת מישראל מעלה
עליו הכתוב כאלו איבד
עולם מלא ושכל המקיים
נפש אחת מישראל מעלה
עליו הכתוב כאלו קיים
עולם מלא ומפני שלום
הבריות שלא יאמר אדם
לחבירו אבא גדול מאבא

ואת אשר יש לה נתן
לו ויתנו כסף אשתה
בעל פיהו אמרו.
ושתתם בבכיהם אמרם
ה אל לא יש בהם עוד לנו
ה מעבי סוחם בו כאשמם
ישראל יהיה לנו
הלא הוא אל אשר
עשה לנו
ואבדה כל נפש
אשר חטאה
ואת אשר
יש לה
ואת
ה

ויתחתן אתה אשור ויהי
בשבתו עוד בבית
ואדרמלך ויצר
ויהי אחרי
ויהי ראשיה כאיל מציאי
ויהי
אשר כל אשר עשה עוזיה
ישראל
ויעבדו את אלהי
ויהי בעבור ישראל
ויהי אחרי אשר
ויהי בעבור ישראל
ויהי אחרי
ויהי בעבור ישראל
ויהי אחרי
ויהי בעבור ישראל
ויהי אחרי
ויהי בעבור ישראל
ויהי אחרי
ויהי בעבור ישראל
ויהי אחרי

ויהי כאשר הלכו הנה
ויאמר אל אביהם
ויאמר אליהם אביהם
אתכם הכיר הכרתם את בני
ויאמרו לא הכרנוהו
ויאמר אליהם יוסף אני יוסף
הטרם אבי חי
ולא יכלו אחיו לענות אתו
כי נבהלו מפניו
ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי
ויגשו
ויאמר אני יוסף אחיכם
אשר מכרתם אתי מצרימה
ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם
כי מחיה שלחני אלהים לפניכם
כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ
ועוד חמש שנים אשר לא יהיה בהן
חריש וקציר
ושלחני אלהים לפניכם
לשום לכם שארית בארץ
ולהחיות לכם לפליטה גדולה
ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה
כי אם האלהים
ויעשני לאב לפרעה
ולאדון לכל ביתו
ומושל בכל ארץ מצרים
מהרו ועלו אל אבי
ואמרתם אליו
כה אמר בנך יוסף
שמני אלהים לאדון לכל מצרים
רדה אלי אל תעמד
ישבת בארץ גשן
והיית קרוב אלי
אתה ובניך ובני בניך
וצאנך ובקרך וכל אשר לך
ושם אכלכל אתך
כי עוד חמש שנים רעב
פן תורש אתה וביתך
וכל אשר לך
והנה עיניכם רואות
ועיני אחי בנימין
כי פי הדבר אליכם
והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים
ואת כל אשר ראיתם
ומהרתם והורדתם את אבי הנה
ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך
ובנימין בכה על צואריו
וינשק לכל אחיו ויבך עליהם
ואחרי כן דברו אחיו אתו
וקול הנשמע בית פרעה לאמר
באו אחי יוסף
וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו
ויאמר פרעה אל יוסף
אמר אל אחיך זאת עשו
טענו את בעירכם ולכו בו
ואת אביכם קחו ובאו אלי
ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים
ואתה צויתה זאת עשו
קחו לכם מעגלות לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את אביכם ובאתם
ועינכם אל תחס על כליכם
כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא
ויעשו כן בני ישראל
ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה
ויתן להם צדה לדרך
לכל אחד ואחד נתן לשלמות
ולבנימין נתן שלש מאות כסף
וחמש חלפות שמלות
ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים נשאים
מטוב מצרים
ועשרה אתנות נשאות
בר ולחם ומזון לאביו לדרך
וישלח את אחיו ויהי בלכתם
ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך
ויעלו ממצרים
ויבאו ארצה כנען
אל יעקב אביהם
ויגידו לו לאמר
עוד יוסף חי
וכי הוא משל בכל ארץ מצרים
ויפג לבו כי לא האמין להם
ויראו אליו את כל דברי יוסף
אשר דבר אליהם
וירא את העגלות
אשר שלח יוסף לשאת אתו
ותחי רוח יעקב אביהם
ויאמר ישראל
רב אלי ויוסף בני עודנו חי
אלכה ואראנו בטרם אמות

ואם לא אמר אשה
ואם הנכרי לבית אחר
ואפילו בו ביום
אין לו רשות
אף בפעם הבאה
ובכל זאת אין לו
אשה רבה שהיתה
ולא ידעה
שהיתה
אשה רבה שהיתה
אשה רבה שהיתה
אשה רבה

ואם יהיה הדבר כן אשר
אמרתי אליכם ואתם
לא תאמינו כי אמרתי
אליכם אמת הנה אני
מגיד לכם מראש
ואחר יבוא הדבר
ואז תדעו כי אני
הוא אשר אמרתי
אליכם כי לא
מלבי עשיתי
אותם ולא
מפי יצא
הדבר
הזה

ואם יהיה הדבר כן אשר
אמרתי אליכם ואתם
לא תאמינו כי אמרתי
אליכם אמת הנה אני
מגיד לכם מראש
ואחר יבוא הדבר
ואז תדעו כי אני
הוא אשר אמרתי
אליכם כי לא
מלבי עשיתי
אותם ולא
מפי יצא
הדבר
הזה

ויהי בשמוע יהושפט ויקרא לכל יהודה
ויאמר אליהם מי אתה אלהינו הלא אתה
הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל
ממלכות הגוים וביד חזקה וגבורה
ואין עמך לעמוד אתך ואתה הורשת
את יושבי הארץ הזאת מלפני עמך
ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך
לעולם ויבנו בה לשמך הקדש לאמר
אם תבוא עלינו רעה חרב שפטים
ודבר ורעב נעמד לפני הבית הזה
ובשמך כי בית הקדש שמך בו ונזעק
אליך מצרתנו ותשמע ותושיע

ויהי רוח יהוה בתוך הקהל על יחזיאל
בן זכריה בן בניה בן יעואל בן מתניה
הלוי ומן בני אסף ויאמר אליהם
יהושפט אל תיראו ואל תחתו מפני
ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה
כי אם לאלהים רדו מחר עליהם הנה
יעלו במעלה הציץ ומצאתם אותם
בקצה הנחל נגד מדבר ירואל לא
לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו
וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה
וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר
צאו לפניהם והיהוה עמכם

وقال ابن عباس رضي الله عنهما في قوله تعالى
ولا تقربوا مال اليتيم إلا بالتي هي أحسن
حتى يبلغ أشده
قال إذا بلغ أشده وآنستم منه رشدا
فادفعوا إليه أموالهم
وقال مجاهد إذا بلغ أشده وآنستم منه رشدا
فادفعوا إليه أموالهم
قال إذا بلغ أشده وآنستم منه رشدا
فادفعوا إليه أموالهم
وقال ابن عباس رضي الله عنهما
إذا بلغ أشده وآنستم منه رشدا
فادفعوا إليه أموالهم
قال إذا بلغ أشده وآنستم منه رشدا
فادفعوا إليه أموالهم
وقال ابن عباس رضي الله عنهما
إذا بلغ أشده وآنستم منه رشدا
فادفعوا إليه أموالهم

ס כס־הכל שעטנז גיב
ס ומתנם אלה ובכר תלה
רפ הפאשות אל מוכה
כתר [illegible] ס עלמות כי יעטה
רפ הכפורת בו יהיה
אל פנה ובכן רפ השבת
כאשר הלה רפ [illegible]
רפ הפרוכת הם ובפנת
ס פ הפסחים הם ובפנת
ואשר ומתן הבן
רפ הכה כהם־לי כאי לא אנא
הנה רפ הפרוכת
ובכן רפ השבת
אשר פ השם תעשה
רפ הפרוכת כאהלו תא יהיה
פ יהי הפתח אנה לבד
ואלהנה את כפנה אשר
פיהם־ אנכי תא כאי
ובפנת אלה כפ[illegible]
הפרוכת אל[illegible]
ס הנה אנכי את אשורי
כפרת אשר ובפנת
ואלהנה את אהלה
ס הנה האשה לפ ולאנה
נפת־ הכהן תא יעבה

ואשתם את בפר כפם יהי
יהיה פ הכהם־ האלהם
לפ יהיה אנה אל אנה
ס את נתא את אפורי
ובפנת אלה ואנכי אל
נפת־ האל את לפ אל אנה
ואל אישה ובפנת
ואנכי אל אנה יהיה
ס הנה [illegible] אפורי
פ אשר ואנכי
ואלהנה אל ובפנת
ואנכי אל אנה יהיה
ס הנה אשה פ [illegible]
פ הנה אשה לפ אנה
ואנכי אל אנה יהיה
ס הנה אשה פ [illegible]

הנא דאן

ומיבה דעשרה

אסכר הוכל בתאר ,ומיבה דעשרה נמנויה

מאמר ראשון

פרק א

פתחון אשכם דם ,תא דם
אסכר הוכל בר אלהים בראשית

ברא בדה — כלל ההשלה
ואת השמים — ואלהים
ואת הארץ — אר אשר עליה
ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

ב אלהים — יהוה
ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים
והוא היה שם עשה ההשגה
ויהי כן — יהוה
ויעש אלהים את הרקיע
ויבדל אלהים בין המים אשר מתחת לרקיע
ובין המים אשר מעל לרקיע
ויקרא אלהים לרקיע שמים
ויהי ערב ויהי בקר יום שני

ג ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
ותראה היבשה
ויהי כן
ויקרא אלהים ליבשה ארץ
ולמקוה המים קרא ימים
וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע
עץ פרי עשה פרי למינו
אשר זרעו בו על הארץ
ויהי כן
ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו
ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו
וירא אלהים כי טוב
ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי

ד ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים
להבדיל בין היום ובין הלילה
והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים
והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ
ויהי כן
ויעש אלהים את שני המאורות הגדלים
את המאור הגדל לממשלת היום
ואת המאור הקטן לממשלת הלילה
ואת הכוכבים
ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ
ולמשל ביום ובלילה
ולהבדיל בין האור ובין החשך
וירא אלהים כי טוב
ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי

ה ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
ועוף יעופף על הארץ
על פני רקיע השמים
ויהי כן
ויברא אלהים את התנינים הגדלים
ואת כל נפש החיה הרומשת
אשר שרצו המים למינהם
ואת כל עוף כנף למינהו
וירא אלהים כי טוב
ויברך אתם אלהים לאמר
פרו ורבו ומלאו את המים בימים
והעוף ירב בארץ
ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי

ו ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה
בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה
ויהי כן
ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה
ואת הבהמה למינה
ואת כל רמש האדמה למינהו
וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל הארץ
ובכל הרמש הרומש על הארץ
ויברא אלהים את האדם בצלמו
בצלם אלהים ברא אתו
זכר ונקבה ברא אתם
ויברך אתם אלהים
ויאמר להם אלהים פרו ורבו
ומלאו את הארץ וכבשוה
ורדו בדגת הים ובעוף השמים
ובכל חיה הרומשת על הארץ
ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע
אשר על פני כל הארץ
ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע
לכם יהיה לאכלה
ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים
ולכל רומש על הארץ
אשר בו נפש חיה
את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן
וירא אלהים את כל אשר עשה
והנה טוב מאד
ויהי ערב ויהי בקר יום הששי

ז ויכלו השמים והארץ וכל צבאם
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה
ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות
אלה תולדות השמים והארץ בהבראם
ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים
וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ
וכל עשב השדה טרם יצמח
כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה
ואד יעלה מן הארץ
והשקה את כל פני האדמה
ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה
ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה
ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם
וישם שם את האדם אשר יצר
ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה
וטוב למאכל
ועץ החיים בתוך הגן
ועץ הדעת טוב ורע
ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן
ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים
שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה
אשר שם הזהב
וזהב הארץ ההוא טוב
שם הבדולח ואבן השהם
ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש
ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור
והנהר הרביעי הוא פרת
ויקח יהוה אלהים את האדם
וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה
ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל תאכל
ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו
כי ביום אכלך ממנו מות תמות
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
אעשה לו עזר כנגדו
ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה
ואת כל עוף השמים
ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו
וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה
הוא שמו
ויקרא האדם שמות לכל הבהמה
ולעוף השמים
ולכל חית השדה
ולאדם לא מצא עזר כנגדו
ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם
ויישן
ויקח אחת מצלעתיו
ויסגר בשר תחתנה
ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה
ויבאה אל האדם
ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי
ובשר מבשרי
לזאת יקרא אשה
כי מאיש לקחה זאת
על כן יעזב איש את אביו ואת אמו
ודבק באשתו
והיו לבשר אחד
והיו שניהם ערומים
האדם ואשתו
ולא יתבששו

ג והנחש היה ערום מכל חית השדה
אשר עשה יהוה אלהים
ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן
ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל
ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו
ולא תגעו בו פן תמתון
ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון
כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו
ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים
יודעי טוב ורע
ותרא האשה כי טוב העץ למאכל
וכי תאוה הוא לעינים
ונחמד העץ להשכיל
ותקח מפריו ותאכל
ותתן גם לאישה עמה
ויאכל
ותפקחנה עיני שניהם
וידעו כי עירמם הם
ויתפרו עלה תאנה
ויעשו להם חגרות
וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן
לרוח היום
ויתחבא האדם ואשתו
מפני יהוה אלהים
בתוך עץ הגן
ויקרא יהוה אלהים אל האדם
ויאמר אליו איכה
ויאמר את קולך שמעתי בגן
ואירא כי עירם אנכי
ואתחבא
ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה
המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת
ויאמר האדם
האשה אשר נתת עמדי
היא נתנה לי מן העץ
ואכל
ויאמר יהוה אלהים לאשה
מה זאת עשית
ותאמר האשה
הנחש השיאני
ואכל
ויאמר יהוה אלהים אל הנחש
כי עשית זאת
ארור אתה מכל הבהמה
ומכל חית השדה
על גחנך תלך
ועפר תאכל
כל ימי חייך
ואיבה אשית בינך ובין האשה
ובין זרעך ובין זרעה
הוא ישופך ראש
ואתה תשופנו עקב
ולאשה אמר
הרבה ארבה עצבונך והרונך
בעצב תלדי בנים
ואל אישך תשוקתך
והוא ימשל בך
ולאדם אמר
כי שמעת לקול אשתך
ותאכל מן העץ
אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו
ארורה האדמה בעבורך
בעצבון תאכלנה כל ימי חייך
וקוץ ודרדר תצמיח לך
ואכלת את עשב השדה
בזעת אפיך תאכל לחם
עד שובך אל האדמה
כי ממנה לקחת
כי עפר אתה
ואל עפר תשוב
ויקרא האדם שם אשתו חוה
כי היא היתה אם כל חי
ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
וילבשם
ויאמר יהוה אלהים
הן האדם היה כאחד ממנו
לדעת טוב ורע
ועתה פן ישלח ידו
ולקח גם מעץ החיים
ואכל וחי לעולם
ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן
לעבד את האדמה
אשר לקח משם
ויגרש את האדם
וישכן מקדם לגן עדן
את הכרובים
ואת להט החרב המתהפכת
לשמר את דרך עץ החיים

ואם לא יעשה כן יעשה לו כך וכך
ואם יעשה כך וכך יעשה לו כך וכך
אם לא יעשה כך וכך יעשה לו כך וכך
הכתוב מדבר בשעת הדחק
היה עומד בתפלה
ואין מדקדקין אחריהן
ואם אינו יודע
ואם אינו יכול
ואם אינו רוצה
ואם אינו מתפלל
ואם אינו מתכוין
ואם אינו מתפלל בלשון הקודש
ואם אינו מתפלל בלשון הקודש
ואם אינו מתפלל בלשון הקודש

בראשית
ויהי בהבראם ביום עשות יי אלהים ארץ ושמים
ויהי כל שיח השדה טרם יצמח כי לא המטיר יי אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה
וייצר יי אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים
ויטע יי אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר
ויצמח יי אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל
ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע
ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים
שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב
וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדולח ואבן השהם
ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש
ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת
ויקח יי אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה
ויצו יי אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל
ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות
ויאמר יי אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו
ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם
ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת
על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד
והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו
והנחש היה ערום מכל חיתו השדה אשר עשה יי אלהים
ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן
ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל
ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמותון
ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון
כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע
ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל
ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל
ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות
וישמעו את קול יי אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יי אלהים בתוך עץ הגן
ויקרא יי אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה
ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא
ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת
ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל
ויאמר יי אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל
ויאמר יי אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה
על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך
ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב
ולאשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך בעצב תלדי בנים
ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך
ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו
ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך
וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה
בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב
ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי
ויעש יי אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם
ויאמר יי אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע
ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם
וישלחהו יי אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם
ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

ויהי האדם את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יי
ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה
ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליי
והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יי אל הבל ואל מנחתו
ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו
ויאמר יי אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך
הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו
ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו
ויאמר יי אל קין איה הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השומר אחי אנכי
ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה
ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך
כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ
ויאמר קין אל יי גדול עוני מנשוא
הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני
ויאמר לו יי לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יי לקין אות לבלתי הכות קין כל מצאו
ויצא קין מלפני יי וישב בארץ נוד קדמת עדן
ויהי קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בונה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך
ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך
ויקח למך לו שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה
ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה
ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב
וצלה גם היא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל
ואחות תובל קין נעמה
ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמענה קולי נשי למך האזנה אמרתי
כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי
אם שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה
ויהי אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין
ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יי
זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו
זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם
ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת
ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה ומת
ויחי שת חמש שנים ומאה שנה ויולד את אנוש
ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת
ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן
ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה ומת
ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל
ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה ומת
ויחי מהללאל חמש ושישים שנה ויולד את ירד
ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי מהללאל חמש שנים ותשעים שנה ושמנה מאות שנה ומת
ויחי ירד שתים ושישים שנה ומאה שנה ויולד את חנוך
ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי ירד שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ושישים שנה ומת
ויחי חנוך חמש ושישים שנה ויולד את מתושלח
ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי חנוך חמש שנים ושישים שנה ושלש מאות שנה
ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים
ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאה שנה ויולד את למך
ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי מתושלח תשע שנים ושישים שנה ותשע מאות שנה ומת
ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאה שנה ויולד בן
ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יי
ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי למך שבע שנים ושבעים שנה ושבע מאות שנה ומת
ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת
ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות ילדו להם
וירא בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו
ויאמר יי לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה
הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם
המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם
וירא יי כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום
וינחם יי כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו
ויאמר יי אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים
כי נחמתי כי עשיתם
ונח מצא חן בעיני יי
אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח
ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת
ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס
וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ
ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ
עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר
וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה
צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אותה
כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע
והקימותי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך
ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו
מן העוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות
ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך ויהיה לך ולהם לאכלה
ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה
ויאמר יי לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה
מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו
גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ
כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה
ויעש נח ככל אשר צוהו יי
ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ
ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול
מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה
שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח
ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ
בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו
ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה
הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרומש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף
ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים
והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יי בעדו
ויהי המבול ארבעים יום על הארץ ויגברו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ
ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים
והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים
חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים
ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם
כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו
ויחי נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו בתבה
ויגבירו המים על הארץ חמשים ומאת יום
ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים
ותסכרנה מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים
וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום
ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט
והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי בחדש נראו ראשי ההרים
ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה
וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ
וישלח את היונה מאתו לראות את הקלו המים מעל פני האדמה
ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ
ויושט את ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה
ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה
ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ
ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד
ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ
ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה
ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ
וידבר אלהים אל נח לאמר
צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך
כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרומש על הארץ הוצא אתך
ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו
כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה
ויבן נח מזבח ליי ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח
וירח יי את ריח הניחח ויאמר יי אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו
ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי
עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו
ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ
ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה וכל דגי הים בידכם נתנו
כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל
אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו
ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם
שופך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם
ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה
ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר
והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם
ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ
והקימותי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד מבמי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ
ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם
את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ
והיה בעננו עב על הארץ ונראתה הקשת בענן
וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר
והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ
ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימותי בין כל בשר אשר על הארץ
ויהיו בני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען
שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ
ויחל נח איש האדמה ונטע כרם
וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה
וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ
ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכמם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם
ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן
ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו
ויאמר ברוך יי אלהי שם והיה כנען עבד להם
יפת לאלהים לשכן באהלי שם והיה כנען עבד להם
ויחי נח אחרי המבול שלש מאות ושלשים שנה
ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה ומת
ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחרי המבול
בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס
ובני גמר אשכנז ורפת ותוגרמה
ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים
מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחותם בגוייהם
ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען
ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן
וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ
הוא היה גבור ציד לפני יי על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יי
ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער
מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח
ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה
ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים
ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים
וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת
ואל היבוסי ואל האמרי ואל הגרגשי
ואל החוי ואל הערקי ואל הסיני
ואל הארודי ואל הצמרי ואל החמתי ואחר נפוצו משפחות הכנעני
ויהי גבול הכנעני מצידון בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבויים עד לשע
אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצותם בגוייהם
ולשם גם הוא ילד אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול
ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם
ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש
וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר
ולעבר נולד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן
ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח
ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה
ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא
ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן
ויהי מושבם ממישא בלכתך סנחריבה הר קדם
אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצותם לגוייהם
אלה משפחות בני נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול
ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים
ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם
ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר
ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ
וירד יי לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם
ויאמר יי הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות
הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו
ויפץ יי אותם משם על פני כל הארץ וחדלו לבנות את העיר
על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יי שפת כל הארץ ומשם הפיצם יי על פני כל הארץ
אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול
ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש שנים וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות
וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ומאה שנה ויולד את שלח
ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי ארפכשד חמש שנים ושלשים שנה ומאה שנה ומת
ויחי שלח שלשים שנה ויולד את עבר
ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי שלח שלש שנים ושלשים שנה וארבע מאות שנה ומת
ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג
ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי עבר ארבע שנים וארבעים שנה וארבע מאות שנה ומת
ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו
ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי פלג שלש שנים ושלשים שנה ומאתים שנה ומת
ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג
ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי רעו תשע שנים ושלשים שנה ומאתים שנה ומת
ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור
ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי שרוג שלש שנים ושלשים שנה ומאתים שנה ומת
ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח
ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאה שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי נחור תשע שנים ועשרים שנה ומאה שנה ומת
ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן
ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט
ויחי תרח אחרי הולידו את אברם נחור והרן שבעים שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי תרח חמש שנים ושבעים שנה ומאתים שנה ומת
ויקח אברם ונחור לנחור אשת אחיו מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה
ותהי שרי עקרה אין לה ולד
ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען
ויבאו עד חרן וישבו שם
ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה ויולד תרח את אברם את נחור ואת הרן
ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט
ויחי תרח אחרי הולידו את אברם נחור והרן שבעים שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי תרח חמש שנים ושבעים שנה ומאתים שנה ומת
ויקח אברם ונחור לנחור אשת אחיו מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה
ותהי שרי עקרה אין לה ולד
ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען
ויבאו עד חרן וישבו שם

ר׳ חייא בר הנעא דכפר עיננה
ר׳ חנינא בר פפא חנינא
ר׳ חנינא בר פפא חנינא
ר׳ הנעא בר פפא חנינא
ר׳ שמעון בר בון בר חייא טובעה
ר׳ חנינא בר חייא טובעה
ר׳ חנן בר חייא טובעה
ר׳ שמעון בר יוחי
ר׳ יהודה בר אחא
ר׳ יוסי בר חנינא
ר׳ יהודה בר אחא
ר׳ יהודה בר אחא
ר׳ יהודה בר אח

ויאמר אליו אלישע הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך ויאמר השלום ויאמר השלום אדוני המלך הנה עבדך שלח אתי לאמר הנה עתה באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף וחלפי בגדים ויאמר נעמן הואל קח כפלים ויפצר בו ויצר שני כרים כסף בשני כלכלות וחלפי בגדים ויתן לשני נעריו וישאו לפניו ויבאו אל העפל ויקחם מידם ויניחם בבית ויאמר לאנשים וילכו ויבא ויעמד אל אדוניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות וגם מצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג ויהי כעבור מעט ימים ויאמר בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר הוא לנו נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו ויאמר אחד קח נא עם עבדיך ויען אלישע ויאמר אנכי אלך ויהי הוא הולך עם עבדיו ויבאו הירדנה ויגזרו עצים ויהי בהפל איש את הקורה ויאמר אל אדוניו אהה אדוני והנה הברזל היה שאול ויאמר איה נפל ויראהו את המקום ויכרת עץ וישלך שמה ויצף הברזל ויאמר שא לך ויט את ידו ויקחהו ויהי ארם יוצא לקראת ישראל וישאל את עבדיו במחנהו לאמר אל מקום פלני תחנתי ויאמר איש האלהים אל מלך ישראל השמר פן תעבר את המקום הזה כי שמה ארם יוצאים ויאמר מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירו אותו ונשמר שם לא פעם ולא פעמים ולב מלך ארם נסער על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל ויאמר אחד לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך ויאמר לכו וראו איפה הוא ואשלחה ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן ויאמר שלח שם סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר וישכם משרת איש האלהים לצאת והנה חיל סוסים ורכב סבב את העיר ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע ויבאו אליו כי ירד ויתפלל אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע ויכם בסנורים כדבר אלישע ויאמר אליהם אלישע לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אותם שמרון ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה ויפקח יהוה את עיניהם וירא והנה אנחנו בתוך שמרון ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראותו אותם אבי אכה אכה אבי ויאמר לא תכה הכית שבים בחרבך ובקשתך להכות אתם למען תשים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדוניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים מאה כסף וקב חרי היונים בחמשה כסף ויהי מלך ישראל עבר על החומה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך ויאמר אל לא יושיעך יהוה מאין אוליך יקח גרן או מן היקב ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום השני תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החומה ויראו העם והנה השק על בשרו מבית ויאמר אמנם כה יעשה יהוה לי וכה יוסיף כי עמד ראש אלישע בן שפט עליו היום ההוא ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה מחר בעת הזאת שאה סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון והשלישי על יד השער ויען השלישי את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היתכן הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל ואיש האלהים דבר אל המלך לאמר שאה סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל יהיו כעת מחר בשער שמרון

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

M. T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואם היום כי יום ... הם לנו ... הנה אנחנו לפניהם ... אם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אסכת ראש פרק

לא הבלע למעל אחכה הסתלקה ואינה מלבלב ואינה
הנחה לנו כי הנשמות נלמדים בעולם הבא
ואינם מלמדים את הנשמות בעולם הזה
אלא שם הם נלמדים. אבל הנשמות בעולם הזה
הנאמרה אמת אבל הנשמות בעולם הבא
עכשו הנאמרות הנה ואינה הנשמות בעולם הבא
יאמר לנו כי הנשמות בעולם הבא
לנו. ולמה הראיה לא יהיה הנה כי אם הנשמות בעולם
הבא. ואל אחיה לך מזה. יהיה לי למה כי אם הנשמות בעולם
הבא ואינם נלמדים את הנשמות בעולם הזה
אלא שם הם נלמדים. אבל אחכה אל הנשמות בעולם הבא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואחרי כלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספרים עד תמם
ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יי' לאמר לקוח את ספר התורה
הזה ושמתם אותו מצד ארון ברית יי' אלהיכם והיה שם בך לעד כי
אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום
מרים הייתם עם יי' וכי אף כי מותי אחרי כי הקצף תקצפון את יי'
ואחרי מותי כי אחרי אשר הרעותי בעיניו לעשות הרע בעיני יי'
להכעיסו במעשה ידיכם ויקהל משה את כל זקני שבטיכם ושטריכם
ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת
הארץ כי ידעתי את יצרם הרע אשר הם עושים היום בטרם אביאם
אל הארץ אשר נשבעתי לאבותם זבת חלב ודבש וראו כל מראי עין
שכל הברכות והקללות שהזכיר משה בתורה הזאת באו עליהם
ומצאוהו כתוב בספר ולא מצאו בו שקר ולא עיוות ולא שבוש
ולא חסרון אות ולא יתר אות ולא שינוי נקוד ולא שינוי טעם
ולא שינוי פרשה ולא שינוי פסוק ולא שינוי מלה ולא שינוי
אות ולא שינוי תגין ולא שינוי כתב ולא שינוי מקום ולא
שינוי מנהג ולא שינוי מנין ולא שינוי מלא וחסר ולא שינוי
מלה מלה ואות אות ולא שינוי כל דבר ודבר שנאמר בתורה
ולא שינוי כל דבר ודבר שנאמר בנביאים ובכתובים ולא
שינוי כל דבר ודבר שנאמר בהלכות ובאגדות ולא שינוי
כל דבר ודבר שנאמר בכל ספרי הקודש ולא שינוי כל
דבר ודבר שנאמר בכל ספרי הקודש ולא שינוי כל
דבר ודבר שנאמר בכל ספרי הקודש ולא שינוי

16

ואם אלו לבדו נאמר. הן הלכך אינו מחוייב להודיעו
ולא דמי לדבר שאמרו
ד' דברות ואמרת הודיעו לבניך
ואין אדם מודיע אלא מה שיודע
ואם כשבאו לבית דין ראוהו שהוא
17 יודע בעדות אחרת אף על פי שלא
העידו בפניו

אלמלא

כתב הגה מיהו נראה דאפילו אין עדות אלא בפני אחד
נקרא מודיע. ואפילו בשעה שמודיע אינו יודע
להיות עד אלא שאחר כך נמצא שהוא עד
ואין נראה לי דמי לדבר שאמרו ד' דברות ואמרת
הודיעו שהרי אין אדם מודיע אלא מה שיודע
שהוא עד בשעה שמודיע אבל אם אינו יודע
להיות עד בשעה שמודיע אינו מודיע. ולא
דמי לדבר שאמרו ואמרת הודיעו שהרי אין
אדם יודע שהוא עד בשעה שמודיע אלא
אחר שמודיע ומעידין אותו בפני אחרים
ואחר כך נמצא שהוא עד. אבל כאן
שהוא יודע בשעה שמודיע שהוא עד
אלא שאינו יודע שיש עדות אחרת
בידו אף על פי שלא הודיעו בשעה
שהוא עד אינו יכול להעיד אחר
שבאו לבית דין ראוהו שהוא יודע
בעדות אחרת שהרי בשעה שהוא
עד אינו יכול להעיד אחר שבאו
לבית דין ראוהו שהוא יודע
בעדות אחרת שהרי בשעה שהוא
עד אינו יכול להעיד

18

M.T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

[illegible] [illegible] [illegible] [

ומצוה אחת לעשות שלום בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו וכיוצא בזה שנאמר בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך. ואומר דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום. ואומר עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו. ואומר בקש שלום ורדפהו. ואומר שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו. ואומר שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. ואומר ואת הארץ נתן לבני אדם. ואומר ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. ואומר ואת כל עמים יהוה מבקש שלום. ואומר ואת כל עמים יהוה מבקש שלום. ואומר ואת כל עמים יהוה מבקש שלום.

לא יהיה לו חלק לעולם הבא. אלו הן הכופרים בתורה. וכל המלעיג על דבר מדברי סופרים. וכל הכופר בתורה שבעל פה. וכל המבזה את המועדות. וכל המחלל את השבתות. וכל המלבין פני חבירו ברבים. וכל המפר ברית אברהם אבינו. וכל המגלה פנים בתורה שלא כהלכה. אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים הרי זה אין לו חלק לעולם הבא. וכל המבזה את המועדות. וכל המחלל את השבתות. וכל המלבין פני חבירו ברבים. וכל המפר ברית אברהם אבינו. וכל המגלה פנים בתורה שלא כהלכה. אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים הרי זה אין לו חלק לעולם הבא.

פרשת מי חטאת. שם שהזה בטהרה. ובהזה בקרן הפה. ה"א השלמה ל"ש קרח כמו קרח ומשה ל"ש קרח כמו קרח. ה"א השלמה ל"ש קרח כמו קרח ומשה

29

אומרים אין לו תקנה עד שיעבור שנה שלמה

30

ואחר כך יעבור על שאר המצות

אומרים אין לו תקנה עד שיעבור שנה שלמה

ר' יוסי הגלילי אומר

ב"ה

32

ב"ה

ויהי ביום השלישי ויהי ערבים ויהי בקר יום השלישי.
ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה
ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים
כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה
פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע
זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב
ויהי ערב ויהי בקר יום השלישי

ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה
והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר
על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המאורות הגדלים את המאור הגדול
לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם
אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין
האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני
רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת
אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב
ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב
בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה
ויהי כן ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש
האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
ויהי כן ויעש אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ
וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר
אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל
העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חיתו הארץ ולכל
עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן ויעש אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר
יום הששי

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו
זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם
ויחי אדם שלשים שנה ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת
ויהי ימי אדם אשר חי אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות וכל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת
ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש ויחי שת אחרי הולידו את
אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות וכל ימי שת שתים
עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת
ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן
חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות וכל ימי אנוש חמש
שנה ותשעים שנה וימת
ויחי קינן שבעים שנה ומאת שנה ויולד את מהללאל ויחי קינן אחרי הולידו
את מהללאל שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות וכל ימי קינן
עשר שנה ותשע מאות שנה וימת
ויחי מהללאל חמש ושישים שנה ומאת שנה ויולד את ירד ויחי מהללאל
אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות
וכל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת
ויחי ירד שתים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך ויחי ירד אחרי
הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות וכל ימי ירד שתים
עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת
ויחי חנוך חמש ושישים שנה ויולד את מתושלח ויתהלך חנוך את האלהים
אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות וכל ימי חנוך
חמש שנה ושלש מאות שנה ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו
אלהים
ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך ויחי מתושלח
אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות
וכל ימי מתושלח תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת
ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר
זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה ויחי למך
אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות
וכל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת
ויחי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת
ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם ויראו בני
האלהים את בנות האדם כי טובת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו
ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה
ועשרים שנה הנפלים היו בארץ בימים ההם ואחרי כן אשר יבאו בני
האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם
וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום
ויהי ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד
בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם ונח מצא חן בעיני יהוה

43

כי אם [illegible]

[illegible] כשאתה עושה [illegible] שאתה עושה [illegible] אל תעשה [illegible] כי אם [illegible] שאתה עושה [illegible] שאתה עושה [illegible] שאתה עושה

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

ויאמר יהוה אל משה עד אנה ימאסני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבו. אכנו בדבר ואורישנו וגו'. ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. והמתת את העם הזה כאיש אחד. ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. מבלתי יכולת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה. ויאמר יהוה סלחתי כדברך. ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ. כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו ונסעו לכם המדברה דרך ים סוף. ויען יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי. אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם. בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פִגְרֵיכֶם וְכָל פְּקֻדֵיכֶם לְכָל מִסְפַּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה אֲשֶׁר הֲלִינוֹתֶם עָלָי. אִם אַתֶּם תָּבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת יָדִי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם בָּהּ כִּי אִם כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן. וְאֶת טַפְּכֶם אֲשֶׁר אמרתם לבז יהיה ואביאה והיו לדעת את הארץ אשר מאסתם בה. ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה. ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר. כמספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי. אני יהוה דברתי אם לא כזאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו וְשָׁם יָמֻתוּ. ויהי האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילינו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ. ויהי האנשים ההולכים לתור את הארץ ויתנו דבה רעה על הארץ. ויאמר משה אל כלב בן יפנה ויהושע בן נון מן האנשים ההם אשר שלח משה

58

59

[illegible] [illegible] [illegible] [

63

64

65

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כי כבוד הוא :

ראשית . ואחרי כלות כל הענין

ובסוף .

כי אתו חלי

כתוב ומלקם נאום

ונוסף כי הכל שמה יהוה

ובשאר כל מקום אלה הדברים

הפיטים הכתוב בראשונה ההתפללות כאשר לפנינו בכתוב בכל

מלכות . ואחר כך בסופם תבואו לישראל השתחוים בכל מקום

על עבר כוונה בפני עצמו ואחר כך יהיה מי יוכל לתאר

לכוונה את כבוד שלך בכתוב כלכך אשרי ואשרי אבות ההתחלה

כמו כמה השתא בכוים והיו בעלים אחרים ההתחלה ניקחו

כמו בכתוב כבוד שלך . ואם שלך מצוה כי בשאר הוא גם

אחר . ואחר ואחרון כבוד כתוב בקרוב ובסוף כי יפה מצוה הוא . ואם

אחר ואחרון מן הכתוב השמנה לך לפני גוים ואחר מלכה ואחרון אשר

הוא כן מי יוכל את לך ובאר אחר הוא אשרי כבוד אחר הוא והיה

בשבת בימים השבתים הצנועה בכוס השביעי ומיד לכם בשר שלל

הטוב עלמתים . כה השמן נכה מבשלה אשה כי הוציאו עליה שלה

נקרו לכם בגם התחתונים . כי בעלמה בשרים והמים . וביאתו אשר

הצנועה מצוה לכם ואחרון הצנועה ואחרון שלה שמה שמה . ואחרון

ואחרון ואחרון ואחרון ואחרון ואחרון ואחרון ואחרון

187

196

197

MTA AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

IT8.7/2-1993
2013:08

Image Access

IT-8 Target

Printed on Kodak Professional Paper

Charge: R130810

Papír cenTi 100 Forgalmazza: Civis Papír Irószer Kft.4033 Debrecen, Véres Péter u. 31

Méter 1

A 532.

532

591
Cis
46